

ביבנאלי, בילינסון, פרוס, לניניזם וכן תלאה הקדימו המאוחר
ואחריו הסוקדם. לא פרטו את החוכן של "בגליל" בשער וכו'.
כפי שבארו יצא הדבר מחוץ קושי טכני בהדפסה.

ישיבה אח רמו, חלר מחשבות"צ, חברי צ.ס. (לויין
וגלפרין) על עניני רוסיה: השומר הצעיר וצ.ס. מסרנו לו
שידאג לאחוד הנוער הסוציאליסטי.

ישיבה במערכת הקונסרט. בשבוע הבא יבואו
על המדק, באירופה רשימת ברל על עתון התפתחות, סוף רשימתו
של ליבינסקי, רשימת פרוסקין, בחנוכה הסוציאליסטיה בחלון
ובנוער, ארהורים, טורים, בעבודה (ירושלם, עין חרוד, יפו,
טבריא, זכרון, ס"ח, צפת) מכתבי חברים, ספרים (פיליטון של
יורים. ההישוב בקרים - אז יספיק המקום.

426
כ"ו שבט
21 פברואר

[חלל]

בבקר נסעתי לחיפה. אספה בנשר לא הייתה אמש. חברי
המועצה וכמו כן ועד פועלי נשר מחנודים לחמסקה השבייתה. נפגשו
אח פוליק. הייתה שיחה ארכה ומעניינית. איש פקח וחרוף. הסכים
לשלמים ג"ס, אך מחנוד בחתלת לחשלות בעד ימי השבייתה. הצעתי
לו בוררוה בשאלה זו. סלב. מען שרוזנפלד הגיד לו בשמנו שאם
יסכים לשלמים ג"ס יגמר הסכסוך.

- 48 -

קראנו לאספת פועלי נשר. ועד הפועלים התנגד לקריאת
אספת זו. ואנחנו עשינו כשגת. היות שלא באנו לאספת בהחלטת -
היינו מנותכים באספת. החלטת לא רציתי לקבל כי:
(1) כל חברי המקום מתנגדים וחושבים שמכל הבהינות
יש צורך שתבייחח המסך עד שיפסיקו אותה הפועלים
ברצונם הטוב.
(2) צריך עוד לעשות לחץ על פוליק שיפסיק בפרינציפ
לחשלוט בעד ימי השביחה. ומכיון שלא היה לנו
לחגיד לפועלים דבר חדש - מוטב היה לא לקרא
האספה.

היתה לי שיחה אח ברל רסטור ואבצוג. בהיפת, ביפו
ובגיל העליון נחבל המצע של אלקונד ודולק. בחל יוסף החלט
ברב של 80 נגד 50 שבגדוד לא יוכלו להיות חברים שהוצאו מהחסידיה.
שניהם סיואשים ואובדי עצות. חושבים שהחברים שהם חסימי דעה
אחם יעזבו את הגדוד. תבעתי דעתי נגד קזיבה הגדוד וגם נגד הצעה
אבצוג להכניס אנשים לגדוד למען עשות מהסכת בפנים. אמרתי לו
שלדעתי על חברי הגדוד המכירים בהרס של הפוליטיקא של המצב לחשאר
בגדוד ולהודיע בסועצה שאינם מכירים בהחלטות שנחבלו ושילחמו
בהן וישארו בגדוד ולא יחנו בעד זה להוציא עצמן, כי בחור גדוד
אי אפשר לקבל ההלכות אלה.